

Pressmeddelande från Göteborgs universitet 2011-06-30

Barn som bevittnat våld mot mamma behöver särskilda insatser för att läka psykiskt

För ett barn är det oerhört skrämmande att se någon skada mamma. De barn som bevittnat denna typ av våld behöver hjälp eftersom risken annars är stor att de drabbas av psykisk traumatisering. Ny forskning från universiteten i Göteborg, Karlstad, Örebro och Uppsala visar att barnen mår bättre om våldet upphör och om de får särskilda stödinsatser riktade mot barn. Resultaten presenteras i en rapport som idag lämnas till regeringen.

– Barn som bevittnat våld mot mamma utgör en riskgrupp med generellt hög psykisk ohälsa jämfört med barn i allmänhet, säger Anders Broberg, professor i psykologi vid Göteborgs universitet.

På uppdrag av Socialstyrelsen har därför en tvärvetenskaplig forskargrupp från Göteborgs, Karlstads, Örebro och Uppsala universitet, under ledning av Anders Broberg, utvärderat olika stödinsatser i Sverige för barn som bevittnat våld mot sina mammor. Resultaten presenteras i rapporten *”Stöd till barn som bevittnat våld mot mamma – Resultat från en nationell utvärdering”* som idag, torsdagen den 30 juni 2011, lämnats till regeringen.

295 barn deltog i studien. Forskarna har bland annat tittat på vilken familjesituation barnen har, vad de utsatts för och bevittnat samt barnens hälsa och välbefinnande. Barnen undersöktes först före stödinsatsens början. Efter ett år gjordes en uppföljning där forskarna bland annat kontrollerade om symtom på psykisk ohälsa och posttraumatisk stress minskat, samt vad barnen och deras mammor tyckte om den insats de fått.

Resultat visar att de barn som haft kontakt med verksamheter med insatser direkt riktade till barn – det vill säga verksamheter som erbjöd grupprogram eller individuellt stöd till barn som bevittnat våld mot mamma eller barn- och ungdomspsykiatri – fick en minskad problembelastning efter ett år. Effekten var dock liten och barnen mådde enligt mammorna fortfarande sämre än barn 'i allmänhet'. Symtomens inflytande över barnens vardagsliv minskade, framför allt för barnen som haft kontakt med BUP.

– Barnen som fått direkt stöd hade lättare att handskas med känslor av ilska, rädsla och förtvivlan. Mammorna vars barn haft kontakt med verksamheter som erbjöd insatser direkt till barnen var också betydligt mer nöjda med insatsen än övriga mammor, och även barnen själva var generellt nöjda, säger Anders Broberg.

Barn som hade haft kontakt med socialtjänsten eller kvinnojourer utan direkt stöd riktat till barnen fick däremot inte färre symtom, eller bättre förmåga att hantera sina känslor och symtomens påverkan på barnens vardagsliv ökade.

– Det är viktigt att de här utsatta barnen uppmärksammas så att barn som själva utvecklat problem erbjuds insatser, eftersom vi funnit att de har nytta av dem. Insatserna bör utformas mot bakgrund av bästa aktuella kunskap på området och ha tillräcklig omfattning för att barnet ska må bättre, säger Anders Broberg, som också påpekar att fortsatt metodutveckling behövs.

Mer än 60 procent av barnen hade – förutom att de bevittnat våld mot mamman – själva utsatts för våld av förövaren, oftast barnets biologiska pappa. Trots att det var vanligt att barnet hade regelbundet umgänge med pappan som utsatt mamman och ibland även barnen för våld, såg forskargruppen att det ofta saknades strukturerade riskbedömningar.

– Kunskapen om hur riskbedömningar ska göras när barn upplevt våld mot mamma behöver förbättras avsevärt, i synnerhet inom socialtjänsten och barn- och ungdomspsykiatri som träffar merparten av dessa barn, säger Anders Broberg.

Ett av studiens viktigare resultat är att om våldet mot mamma upphört förbättras barnens mående tydligt om de får tillräckligt omfattande insatser, medan de barn som fortfarande lever med våldet inte hjälps på samma sätt av stödinsatsen.

– Om inte våldet mot mamma upphör kan barnen alltså inte tillgodogöra sig insatserna och deras hälsa äventyras. Åtgärder som bidrar till att våldet upphör måste därför prioriteras, säger Anders Broberg.

För mer information, kontakta:

Professor Anders Broberg, Göteborgs universitet, telefon: 0706–995 651

Professor Kjerstin Almqvist, Karlstad universitet, telefon: 070–222 90 16

Fil dr Åsa K Cater, Örebro universitet, telefon: 070–676 0717

Rapporten är bifogad och finns också [här](#)

Ulrika Lundin

Pressekreterare

Göteborgs universitet

telefon: 031-786 6705, 070-775 8851

e-post: ulrika.lundin@gu.se